

Violinist **Marko Žepić** (Zagreb, 1966.) diplomirao je 1988. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi V. Fabrisa. Usavršavao se na međunarodnim violinskim seminarima u Grožnjanu kod G. Žislina i V. Balžalorskog. Po završetku studija na Visokoj glazbenoj školi u Beču kod J. Sivoa i O. Ottmaiera stječe naslov magistra glazbene umjetnosti. Od 1993. bavi se pedagoškim radom na glazbenim školama Donje Austrije. Dobitnik je više nagrada i priznanja među kojima valja istaknuti Nagradu Vaclav Huml za najboljeg studenta violine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1988.) i Nagradu Darko Lukić (1991.).

Marko Žepić njeguje živu koncertnu aktivnost. Pored brojnih nastupa s komornim ansamblima, redovito surađuje kao solist s renomiranim orkestrima kao što su Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT, Oporni orkestar HNK Ivan pl. Zajc iz Rijeke, I cameristi di Venezia, Amstettner Symphonieorchester i Kammerorchester Münzbach. Ostvario je brojne snimke za hrvatski, slovenski i slovački radio. Marko Žepić svira na violini Antona Iaisa (Mittenwald, 1799.), a od 2012. i na violini majstora iz Kufsteina, Hansa Ulricha Rotha, izrađenoj po vlastitoj narudžbi.

Richard Wieser (Kufstein, 1965.) prvu glazbenu poduku iz glasovira stječe kod oca, J. Wiesera. Srednju glazbenu školu pohađa u klasi R. Hindingera. Od 1986. studira orgulje na Visokoj glazbenoj školi u Beču kod R. Scholza. Od 1992. do 1998. bavi se pedagoškim radom na Muzičkoj školi Ybbsfeld. Od 1998. predaje orgulje, glasovir i korepeticiju na Glazbenoj školi Grada Innsbrucka. Djeluje kao orguljaš na Pasijskim igrama u Erlu i sudjeluje u radu Tirolskih svećanih igara. Praizveo je više skladbi za orgulje i ostvario brojne snimke za ORF i Bečki radio. Suradivao je s uglednim glazbenicima kao što su trubač Maurice Andre i dirigenti Gustav Kuhn i Peter Marthe. Marko Žepić i Richard Wieser surađuju od 1994. godine. Pored Austrije nastupaju u Njemačkoj, Slovačkoj i Hrvatskoj. Godine 2000. za izdavačku kuću Diskant snimili su CD s djelima za glasovir i violinu L. van Beethovena, F. Schuberta, N. Paganinija, H. Wieniawskog, J. S. Svendsena, M. de Falle, E. Blocha i B. Kunca.